

ROMANIAN TRANSLATION of the Department for Education statutory guidance for schools and colleges:

Keeping children safe in education 2026

Part one: Information for all school and college staff

Find KCSIE Part 1 translated into 12 community languages at
kcsietranslate.lgfl.net

NB This translation goes up to and includes the flowchart on page 27 of part one

Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional în 2026

Îndrumări legale pentru școli și licee.

septembrie 2026

Sinteză

Statutul acestor îndrumări

Acestea sunt îndrumări legale emise de Ministerul Educației („Ministerul”) în temeiul articolului 175 din „Legea educației” din 2002, cu modificările ulterioare, al Regulamentului din 2014 privind standardele școlilor independente în domeniul educației, al Regulamentului din 2015 privind școlile speciale nesuținute financiar de autoritățile locale din Anglia și al Legii din 2009 privind ucenicia, competențele, copiii și învățarea, cu modificările ulterioare. Școlile și liceele din Anglia trebuie să țină seama de aceste îndrumări atunci când își îndeplinesc obligațiile de protejare a copiilor și de promovare a bunăstării acestora. În sensul acestor îndrumări, prin „copii” se înțelege orice persoană cu vârsta sub 18 ani.

Despre acest document de îndrumare

Utilizăm termenii „**trebuie**” și „**ar trebui**” în întregul document de îndrumare. Termenul „**trebuie**” este utilizat pentru cazurile în care persoana vizată are o obligație legală de a face un anumit lucru, iar termenul „**ar trebui**” este utilizat pentru situațiile în care recomandarea făcută **ar trebui** urmată, cu excepția cazurilor în care există un motiv întemeiat pentru a nu o urma. Aceste îndrumări **ar trebui** citite împreună cu:

- îndrumările legale [„Working Together to Safeguard Children”](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor);
- recomandările Ministerului – [„What to do if you're worried a child is being abused: advice for practitioners”](#) (Ce să faci dacă sunteți îngrijorat(ă) că un copil este abuzat: sfaturi pentru profesioniștii din domeniu); și
- îndrumările legale din secțiunea 3 a [„Early years foundation stage \(EYFS\) statutory framework”](#) (Îndrumările legale din secțiunea 3 a cadrului legal pentru etapa fundației educației timpurii) – [GOV.UK](#) - pentru copiii cu vârste între 0 și 5 ani din creșele și clasele pregătitoare organizate în școli.

Dacă nu se specifică altfel:

- „**școală**” înseamnă toate școlile, indiferent dacă sunt susținute financiar de autoritățile locale, nesuținute financiar de acestea sau independente (inclusiv academii, școli gratuite și academii care oferă forme alternative de educație) școli preșcolare susținute financiar de autoritățile locale¹ și unități de învățământ pentru elevii îndrumați de autorități.
- „**liceu**” înseamnă colegiile de educație suplimentară și liceele pentru ciclul de învățământ post-obligatoriu, astfel cum sunt constituite în temeiul „Legii din 1992 privind educația suplimentară și

¹ [Cadrul pentru etapa fundației educației timpurii \(EYFS\)](#) este obligatoriu pentru toți furnizorii de servicii de educație timpurie. Acesta se aplică tuturor școlilor, inclusiv școlilor preșcolare susținute financiar de autoritățile locale care oferă servicii de educație timpurie. La fel ca celelalte școli enumerate în secțiunea „Despre aceste îndrumări”, școlile preșcolare susținute financiar de autoritățile locale trebuie să țină seama de documentul „Keeping children safe in education” (Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional) atunci când își îndeplinesc obligațiile de protejare a copiilor și de promovare a bunăstării acestora, în temeiul articolului 175 alineatul (2) din „Legea educației din 2002” - pentru detalii suplimentare privind această obligație, a se vedea nota de subsol 19.

superioară”, precum și instituțiile desemnate ca făcând parte din sectorul educației suplimentare.² Prin „liceu” se înțelege, de asemenea, furnizorii de educație pentru persoanele cu vârsta de peste 16 ani, astfel cum sunt prevăzuți în „Legea din 2009 privind ucenicia, competențele, copiii și învățarea”, cu modificările ulterioare.³ Academii pentru persoanele cu vârste între 16 și 19 ani, instituții speciale post-16 și furnizori independenți de formare profesională. În cazul liceelor, îndrumările se referă la responsabilitățile acestora față de copiii care beneficiază de educație sau formare în cadrul acestor instituții.

Victimele și presupusul/presupușii autor(i)

În sensul acestor îndrumări, folosim uneori termenul „**victimă**”. Este un termen recunoscut și înțeles la scară largă. Este important ca școlile și liceele să recunoască faptul că nu toate persoanele care au fost supuse unui abuz se consideră victime sau doresc să fie descrise astfel. În cele din urmă, școlile și liceele ar trebui să țină seama de acest lucru atunci când gestionează orice incident și să fie pregătite să utilizeze termenul cu care copilul se simte cel mai confortabil.

În scopul acestor îndrumări, folosim uneori termenul „**presupus autor**” și, după caz, termenul „**autor**”. Aceștia sunt termeni utilizați și recunoscuți pe scară largă și cei mai potriviți pentru redactarea eficientă a îndrumărilor. Cu toate acestea, școlile și liceele ar trebui să analizeze cu mare atenție terminologia utilizată, în special atunci când discută în fața copiilor, mai ales deoarece, în unele cazuri, comportamentul abuziv poate fi fost vătămător și pentru autor. După cum s-a menționat mai sus, utilizarea terminologiei adecvate va fi stabilită de școli și licee, după caz, de la caz la caz.

Imagini nud și semi-nud, inclusiv cele generate cu ajutorul inteligenței artificiale

În sensul acestor îndrumări, termenul „**crearea sau distribuirea de imagini nud și semi-nud**” se referă la crearea, trimiterea sau publicarea de imagini nud sau semi-nud de către tineri cu vârsta sub 18 ani. Termenul „**imagini**” include orice tip de conținut vizual, precum fotografii, videoclipuri și transmisiuni în direct.

Folosim termenul „**imagini nud**”, deoarece este cel mai bine înțeles de tineri și surprinde cel mai bine întreaga gamă de comportamente privind distribuirea imaginilor vizate de aceste îndrumări.

Imaginile pot fi realizate chiar de copil, fiind denumite uneori „imagini autogenerate”, sau pot fi realizate ori create de o altă persoană. De asemenea, acestea pot fi modificate digital sau generate în întregime cu ajutorul inteligenței artificiale, inclusiv ceea ce este denumit uneori „deepfake” sau „deep nude”.

„Legea privind protecția datelor” din 2018, RGPD-ul Regatului Unit și „Legea privind datele (utilizarea și accesul)” din 2025 - „legislația privind protecția datelor”

În întregul document de îndrumare, termenul „legislația privind protecția datelor” se referă în mod colectiv la „Legea privind protecția datelor” din 2018, „Regulamentul general privind protecția datelor al Regatului Unit (RGPD-ul Regatului Unit) și „Legea privind datele (utilizarea și accesul)” din 2025.

² În temeiul articolului 28 din Legea din 1992 privind educația suplimentară și superioară („instituții desemnate”).

³ [Legea din 2009 privind ucenicia, competențele, copiii și învățarea, cu modificările ulterioare.](#)

Cui îi sunt destinate aceste îndrumări

Aceste îndrumări legale trebuie citite și urmate de:

- **organismele de conducere ale școlilor susținute financiar de autoritățile locale** (inclusiv ale școlilor preșcolare susținute financiar de autoritățile locale) și ale liceelor, categorie care include furnizorii de educație pentru persoanele cu vârsta de peste 16 ani, astfel cum sunt prevăzuți în „Legea din 2009 privind ucenicia, competențele, copiii și învățarea”, cu modificările ulterioare: academii pentru persoanele cu vârste între 16 și 19 ani, instituții speciale post-16 și furnizori independenți de formare profesională;
- **proprietarii școlilor independente** (inclusiv ai academiilor, școlilor gratuite și academiilor care oferă forme alternative de educație), precum și ai școlilor speciale nesusținute financiar de autoritățile locale. În cazul academiilor, școlilor gratuite și academiilor care oferă forme alternative de educație, proprietarul va fi fondul fiduciar al academiei;
- **comitetele de conducere ale unităților de învățământ pentru elevii îndrumați de autorități (PRU); și**
- **echipele de conducere de nivel superior.**

În întregul document de îndrumare, referirile la „**organismele de conducere și proprietari**” includ comitetele de conducere, cu excepția cazului în care se precizează altfel.

Personalul școlilor și liceelor

Este foarte important ca **fiecare persoană** care lucrează într-o școală sau într-un liceu să își înțeleagă responsabilitățile privind protecția copiilor. Organismele de conducere și proprietarii ar trebui să se asigure că persoanele care lucrează direct cu copiii citesc **cel puțin Partea 1** a acestui document de orientare.

Organismele de conducere și proprietarii care lucrează cu echipele lor de conducere de nivel superior și, în special, cu responsabilul lor pentru protecția copiilor, ar trebui să se asigure începând de acum și că membrii personalului care nu lucrează direct cu copiii citesc **Partea 1** a acestor îndrumări.

Organismele de conducere și proprietarii ar trebui să se asigure că există mecanisme care să sprijine personalul să își înțeleagă și să își îndeplinească rolurile și responsabilitățile prevăzute în Partea 1 a prezentelor îndrumări.

Ce înlocuiesc aceste îndrumări

Aceste îndrumări înlocuiesc versiunea din septembrie 2025 a documentului „Keeping children safe in education”. O sinteză a modificărilor este inclusă în Anexa C.

Partea 1: Informații privind protecția copiilor destinate tuturor membrilor personalului

Ce ar trebui să știe și să facă personalul școlilor și al liceelor

O abordare centrată pe copil și coordonată pentru protecția copiilor

1. Școlile, liceele și personalul acestora reprezintă o parte importantă a sistemului mai extins de protecție a copiilor. Acest sistem este descris în documentul cu îndrumări legale „[Working Together to Safeguard Children](#)” (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor).
2. Protecția copiilor și promovarea bunăstării acestora este responsabilitatea tuturor. „**Copii**” înseamnă toate persoanele cu vârsta sub 18 ani . Fiecare persoană care intră în contact cu copiii și cu familiile lor are un rol în acest sens. Pentru a îndeplini această responsabilitate în mod eficient, toți profesioniștii din domeniu ar trebui să se asigure că abordarea lor este centrată pe copil. Aceasta înseamnă că ar trebui să țină seama, în orice moment, de aspectele care sunt în interesul superior al copilului.
3. Niciun profesionist din domeniu nu poate avea o imagine completă a nevoilor și circumstanțelor unui copil. Pentru ca familiile și copiii să primească ajutorul potrivit la momentul potrivit, orice persoană care intră în contact cu ei are un rol de jucat în identificarea îngrijorărilor, partajarea informațiilor și luarea unor măsuri prompte. Protecția copiilor și promovarea bunăstării acestora este definită în scopurile acestor îndrumări după cum urmează:
 - oferirea de ajutor și sprijin pentru a răspunde nevoilor copiilor de îndată ce apar probleme,
 - protejarea copiilor împotriva maltratării, indiferent dacă se află în interiorul sau în afara domiciliului, inclusiv online,
 - prevenirea impactului asupra sănătății mintale și fizice a copiilor sau asupra dezvoltării,
 - asigurarea faptului că copiii cresc în circumstanțe care corespund cu furnizarea unei îngrijiri sigure și eficiente, și
 - luarea de măsuri pentru a permite tuturor copiilor să obțină cele mai bune rezultate.

Rolul personalului din școli și licee

4. Membrii personalului din școli și licee au posibilitatea de a identifica îngrijorările dintr-o etapă timpurie, de a oferi ajutor copiilor și de a împiedica escaladarea situațiilor îngrijorătoare.
5. Toți membrii personalului au responsabilitatea de a oferi un mediu sigur în care copiii să învețe.

6. Toți membrii personalului ar trebui să fie pregătiți să identifice copiii care ar putea beneficia de sprijin pentru familie („Family Help”).⁴ Sprijinul pentru familie înseamnă oferirea de sprijin imediat după apariția problemei, în orice moment al vieții copiilor, din primii cinci ani de viață până la adolescență.
7. Orice membru al personalului care are orice îngrijorare cu privire la bunăstarea unui copil ar trebui să urmeze procesele descrise la paragrafele 57-63. Membrii personalului ar trebui să fie pregătiți să îi sprijine pe asistenții sociali pentru copii și alte agenții în urma oricărei sesizări.
8. Fiecare școală și liceu ar trebui să numească un responsabil cu protecția copiilor, care să ofere sprijin personalului în vederea realizării sarcinilor lor de protecție a copiilor și care să asigure legătura îndeaproape cu alte servicii, precum serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale.
9. Responsabilul cu protecția copiilor (și eventualii săi adjuncți) este cel care ar trebui să aibă o vedere de ansamblu cât mai completă în ceea ce privește protecția copiilor în sistemul educațional și să fie cea mai potrivită persoană pentru a oferi recomandări cu privire la reacția la îngrijorările legate de protecția copiilor.
10. Standardele pentru profesori din 2012 afirmă că profesorii (care îi includ și pe directorii de școală) ar trebui să protejeze bunăstarea copiilor și să mențină încrederea publicului în profesia de învățător ca parte a sarcinilor lor profesionale.⁵

Ce trebuie să știe membrii personalului din școli și licee

11. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască sistemele din școala sau liceul lor care sprijină protecția copiilor, iar acestea ar trebui să le fie explicate în cadrul formării inițiale de integrare a personalului. Aceasta ar trebui să includă:
 - politica privind protecția copiilor (care ar trebui să includă, printre altele, și politica și procedurile pentru abordarea abuzului între copii),
 - politica privind comportamentul (care ar trebui să includă măsuri pentru prevenirea comportamentului agresiv (bullying), inclusiv a comportamentului agresiv pe internet și a comportamentului agresiv bazat pe prejudecăți și discriminare),⁶
 - politica privind comportamentul personalului (denumită uneori Cod de conduită), care ar trebui să includă, printre altele, îngrijorări de nivel scăzut, acuzații împotriva personalului și avertizarea în interes public
 - răspunsul privind protecția copiilor absenți de la educație, în special în cazul absențelor repetate și/sau prelungite; și
 - rolul responsabilului desemnat pentru protecția copiilor, inclusiv identitatea acestuia și

⁴ Informații detaliate privind ajutorul sprijin pentru familie („Family Help”) pot fi consultate în secțiunea [Working Together to Safeguard Children](#). (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor.).

⁵ Standardele pentru profesori, („Teachers' Standards”)

⁶ Toate școlile au obligația de a avea o politică privind comportamentul (detaliile complete se regăsesc [aici](#)). Dacă un liceu alege să aibă o politică privind comportamentul, aceasta ar trebui pusă la dispoziția personalului, astfel cum se descrie mai sus.

a eventualilor adjuncți.

Copii ale politicilor și o copie a **Părții 1** a acestui document ar trebui furnizate tuturor membrilor personalului la începutul activității.

12. Toți membrii personalului trebuie să fie formați cu privire la apărarea adecvată și protecția copiilor (inclusiv siguranța online care, printre altele lucruri, include înțelegerea așteptărilor, rolurilor aplicabile și a responsabilităților în legătură cu filtrarea și monitorizarea - a se vedea paragrafele 137-177 pentru mai multe informații) în perioada de acomodare. Formarea ar trebui să fie actualizată periodic. În plus, toți membrii personalului ar trebui să primească actualizări privind protecția copiilor (inclusiv privind siguranța online) (de exemplu, prin e-mail, newslettere și reuniuni cu personalul), după cum este necesar și cel puțin o dată pe an, pentru a le oferi în permanență competențele și cunoștințele relevante pentru protejarea copiilor în mod eficient.

13. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască procedura privind evaluările de sprijin pentru familie („Family Help”) desfășurate la nivelul comunității:

- criteriile, inclusiv nivelul nevoilor, pentru stabilirea momentului în care un caz ar trebui transmis către sprijinul și serviciile de sprijin pentru familie „Family Help” oferite la:
 - nivelul sprijinului timpuriu personalizat, în temeiul articolelor 10 și 11 din „Legea copiilor” din 2004, și
 - serviciile legale furnizate în temeiul articolului 17 din „Legea copiilor” din 1989 (pentru copiii aflați în situație de nevoie, inclusiv modul în care aceste prevederi se aplică în cazul copiilor cu dizabilități)
- criteriile, inclusiv nivelul nevoilor, pentru stabilirea momentului în care un caz ar trebui transmis serviciilor locale de asistență socială pentru copii în vederea evaluării și pentru furnizarea serviciilor legale în temeiul articolului 47 din „Legea copiilor” din 1989 (atunci când există motive rezonabile pentru a suspecta că un copil suferă sau este susceptibil să sufere vătămări semnificative)
 - articolul 31 din „Legea copiilor” din 1989, privind ordinele de plasament și supraveghere, și
 - articolul 20 din „Legea copiilor” din 1989, privind obligația de a asigura cazarea unui copil
- precum și proceduri și procese clare pentru cazurile referitoare la:
 - abuzul, neglijarea și exploatarea copiilor
 - copiii aflați în sistemul securizat pentru tineri
 - copiii cu dizabilități

14. Toți membrii personalului ar trebui să știe ce să facă dacă un copil îi informează că este abuzat, exploatat sau neglijat. Membrii personalului ar trebui să știe cum să gestioneze cerința de a menține un nivel adecvat de confidențialitate. Aceasta înseamnă implicarea exclusivă a persoanelor care trebuie să fie implicate, precum responsabilul cu

protecția copiilor (sau un adjunct al acestuia) și serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale. Membrii personalului nu ar trebui să îi promită niciodată unui copil că nu vor spune nimănui despre o raportare a oricărei forme de abuz, deoarece aceasta ar putea să nu fie în interesul superior al copilului în cele din urmă.

15. Toți membrii personalului ar trebui să poată reasigura victimele că sunt luate în serios și că vor fi sprijinite și protejate. O victimă nu ar trebui să aibă niciodată impresia că creează o problemă prin raportarea oricărei forme de abuz și/sau neglijare. De asemenea, victimele nu ar trebui să se simtă niciodată rușinate pentru că efectuează o raportare.

16. Întregul personal ar trebui să știe că copiii ar putea să nu se simtă pregătiți sau ar putea să nu știe cum să spună unei persoane că sunt abuzați, exploatați sau neglijati și/sau că este posibil ca ei să nu își dea seama că experiențele prin care au trecut sunt dăunătoare. De exemplu, copiii se pot simți rușinați, umiliți sau sunt amenințați. Această situație ar putea fi cauzată de vulnerabilitatea, handicapul și/sau îndrumarea lor sexuală sau de barierele lingvistice. Acest lucru nu ar trebui să îi împiedice pe membrii personalului să dea dovadă de curiozitate profesională și să vorbească cu responsabilul cu protecția copiilor (sau un adjunct) în cazul în care au îngrijorări cu privire la un copil. De asemenea, este important ca personalul să își dea seama cum să creeze relații de încredere, care ar putea facilita comunicarea.

17. Toți membrii personalului ar trebui să recunoască faptul că, în general, copiii pot fi supuși unor vătămări bazate pe prejudecăți, inclusiv rasismului, prejudecăților bazate pe religie și altor forme de discriminare. Astfel de experiențe pot afecta bunăstarea, starea de bine, sănătatea mintală și disponibilitatea copilului de a solicita ajutor. Personalul ar trebui să fie atent la semnele și impactul vătămarilor bazate pe prejudecăți și să se asigure că îngrijorările sunt luate în considerare în cadrul practicilor de protecție a copiilor, după caz.

La ce trebuie să fie atenți membrii personalului din școli și licee

Sprijinul înainte de intervenția legală

18. Orice copil poate beneficia de sprijin înainte de a fi necesară intervenția legală, inclusiv prin servicii universale și prin sprijin timpuriu oferite la nivelul comunității sau prin nivelul de sprijin timpuriu direcționat din cadrul programului „Family Help” (sprijin pentru familie). Toți membrii personalului din școli și licee ar trebui să fie atenți, în special, la nevoia potențială de sprijin suplimentar pentru copii care:

- suferă de dizabilități sau de anumite afecțiuni și nevoi suplimentare,
- au nevoi educaționale speciale (indiferent dacă beneficiază sau nu de un plan legal de educație, sănătate și îngrijire),
- au o nevoie legată de sănătatea mintală,
- îngrijesc rude cu nevoi speciale,
- sunt însărcinați și/sau sunt părinți,
- au manifestat semne timpurii ale unor comportamente abuzive, violente și/sau vătămătoare,

- dau dovadă de semne potrivit cărora ar fi atrași înspre comportament antisocial sau infracțional, inclusiv implicare în grupări criminale și asociere cu grupuri infracționale organizate sau rețele locale de distribuire de droguri,
- lipsesc în mod frecvent/lipsesc de la instituțiile de învățământ, de acasă sau de îngrijire,
- au fost îndepărtați în mod repetat din clasă, au fost suspendați de mai multe ori, urmează un program cu frecvență parțială sau sunt expuși riscului de excludere definitivă din școli și licee ori dintr-o formă alternativă de educație sau dintr-o unitate de învățământ pentru elevii îndrumați de autorități,
- sunt supuși riscului de exploatare, sclavie modernă, traficului de persoane, inclusiv exploatare în scopuri infracționale sau sexuale,
- sunt supuși riscului de radicalizare în vederea terorismului,
- au un părinte sau un îngrijitor în închisoare sau sunt afectați de abuzuri din partea părinților,
- au un context familial care prezintă provocări pentru copil, precum abuz de droguri sau alcool, probleme de sănătate mintală a adulților și abuz domestic,
- fac ei înșiși abuz de alcool sau alte droguri,
- sunt expuși riscului de abuz bazat pe onoare sau religie, cum ar fi mutilarea genitală feminină sau căsătoria forțată, și
- se află în îngrijire privată.

Abuz, neglijare și exploatare

19. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască indicatorii abuzului, ai neglijării, ai exploatarei și ai sclaviei moderne (a se vedea mai jos) și să înțeleagă că copiii pot fi expuși riscului de prejudiciere atât în cadrul, cât și în afara școlii/liceului, precum și acasă sau în afara domiciliului și în mediul online. Curiozitatea profesională și capacitatea de a ști la ce aspecte să fie atenți sunt esențiale pentru identificarea timpurie a abuzului și a neglijării pentru ca personalul să poată depista cazurile de copii care ar putea avea nevoie de ajutor sau protecție.

20. Toți membrii personalului ar trebui să știe că problemele privind abuzurile, neglijarea, exploatarea și protecția sunt rareori evenimente izolate și că nu pot fi acoperite de o singură definiție sau etichetă. În majoritatea cazurilor, se suprapun mai multe probleme.

21. Toți membrii personalului, dar în special responsabilul cu protecția copiilor (și adjuncții săi) ar trebui să analizeze dacă copiii sunt supuși riscului de abuz sau exploatare în situații din afara familiilor lor. Prejudiciile din afara mediului familial iau o varietate de forme, iar copiii pot fi vulnerabili la multiple prejudicii, inclusiv (dar fără a se limita la) abuz sexual (inclusiv hărțuire și exploatare), abuz domestic în propriile relații intime (abuz în relațiile adolescenților – inclusiv abuz fizic, sexual, emoțional și urmărire obsesivă tip „stalking”), exploatare în scopuri infracționale (inclusiv exploatare financiară), violențe grave în rândul tinerilor, rețele locale de distribuire de droguri și radicalizare.

22. Toți membrii personalului ar trebui să știe că tehnologia este un aspect semnificativ în numeroase probleme legate de protecția și bunăstarea copiilor. Copiii se confruntă cu riscul de abuz și cu alte riscuri atât online, cât și față în față. În multe cazuri, riscurile de abuz și alte riscuri vor fi prezente concomitent atât online, cât și offline.

23. De asemenea, copiii pot abuza alți copii, iar aceasta poate lua forma unor mesaje abuzive, hărțuitoare și misogine/legate de misandrie, crearea sau partajarea neconsensuală a unor imagini nud sau semi-nud, în special în grupurile de chat și partajarea unor imagini abuzive și pornografice celor care nu doresc să primească astfel de conținut.

24. **În toate cazurile, dacă membrii personalului nu sunt siguri, ar trebui să se consulte întotdeauna cu responsabilul cu protecția copiilor numit sau cu un adjunct al acestuia.**

Indicatori ai abuzului și ai neglijării

25. **Abuz:** o formă de maltratare a unui copil. O persoană poate abuza sau neglija un copil aducându-i prejudicii copilului sau neîmpiedicând prejudicii asupra acestuia. Prejudiciul poate include maltratarea care nu este fizică, precum și impactul asistării la maltratarea altora. Acest lucru poate fi deosebit de relevant, de exemplu, în ceea ce privește impactul tuturor formelor de abuz domestic asupra copiilor, inclusiv în cazul în care aceștia văd, aud sau experimentează efectele acestuia. Copiii pot fi abuzați în familie sau într-un context instituțional sau comunitar de persoanele pe care le cunosc sau, mai rar, de către persoane necunoscute. Abuzul poate avea loc integral online sau se poate utiliza tehnologia pentru a facilita abuzul offline. Copiii pot fi abuzați de un adult sau de mai mulți adulți sau de un alt copil sau de mai mulți copii. Copiii pot provoca, de asemenea, vătămări altor membri ai familiei, situație denumită adesea abuz exercitat de copil asupra părintelui sau îngrijitorului.

26. **Abuz fizic:** o formă de abuz care poate implica lovirea, scuturarea, aruncarea, otrăvirea, arderea sau opărirea, înecarea, sufocarea sau provocarea unui prejudiciu fizic unui copil în alt mod. Abuzul fizic poate apărea și când un părinte sau îngrijitor îi provoacă unui copil simptomele unei boli sau îi induce o boală în mod intenționat.

27. **Abuz emoțional:** maltratarea emoțională persistentă a unui copil, care cauzează efecte adverse grave asupra dezvoltării emoționale a copilului. Acesta poate presupune faptul de a-i spune unui copil că este lipsit de valoare sau că nu este iubit, că este inadecvat sau de a-l aprecia numai în măsura în care îndeplinește nevoile unei alte persoane. De asemenea, poate presupune abuz verbal, precum criticarea persistentă, minimalizarea sau insultarea copilului, precum și situațiile în care nu i se dă voie copilului să își exprime părerile, reducându-l la tăcere în mod deliberat sau în care „se râde” de ceea ce spune copilul sau de modul în care vorbește. Astfel, ar putea fi impuse copiilor așteptări necorespunzătoare vârstei sau nivelului de dezvoltare. Printre acestea se pot număra interacțiuni care nu corespund cu capacitatea de dezvoltare a copilului, precum și supraprotecția și limitarea explorării și a învățării sau împiedicarea copilului să participe la interacțiuni sociale normale. De asemenea, poate presupune asistarea la maltratarea unui alt copil sau situații în care un copil aude cum este maltrat un alt copil. Poate presupune și comportament agresiv grav (inclusiv comportament agresiv pe internet), ceea ce îi poate face pe copii să se simtă adesea speriați sau în pericol, sau exploatarea sau coruperea

copiilor. Un anumit nivel de abuz emoțional este implicat în toate tipurile de maltratare a unui copil, deși acesta poate avea loc și în mod individual.

28. **Abuz sexual:** implică forțarea, cauzarea sau incitarea unui copil să participe la activități sexuale care nu presupun neapărat violență, indiferent dacă copilul știe sau nu ce se întâmplă. Activitățile pot presupune contact fizic, precum actele de penetrare, fie cu o parte a corpului unei persoane, fie cu un obiect (de exemplu, violul sau agresiunea prin penetrare) sau acte fără penetrare, precum masturbarea, sărutul, frecarea și atingerile prin haine. De asemenea, abuzul sexual poate include activități fără contact, precum implicarea copiilor în vizionarea sau producția de imagini cu caracter sexual, vizionarea de activități sexuale, încurajarea copiilor să se comporte în moduri neadecvate din punct de vedere sexual sau pregătirea unui copil în vederea abuzului. Abuzul sexual poate avea loc atât online, cât și offline, iar tehnologia poate fi utilizată pentru a facilita abuzul offline. Abuzul sexual nu este comis doar de adulții de sex masculin. Femeile și alți copii pot comite, de asemenea, acte de abuz sexual. Copiii pot fi abuzați sexual în cadrul familiei, al unei instituții sau al comunității și, cel mai adesea, își cunosc agresorul. Abuzul sexual al copiilor de către alți copii este o problemă specifică de protecție și toți membrii personalului ar trebui să știe de existența acestuia, precum și să cunoască politica și procedurile școlii sau liceului lor pentru gestionarea acestuia. Există infracțiuni specifice aplicabile [copiilor cu vârsta sub 13 ani](#), care nu pot oferi niciodată un consimțământ valabil pentru activități sexuale. De asemenea, există infracțiuni specifice care stabilesc clar că [activitatea sexuală cu un copil cu vârsta sub 16 ani](#) constituie infracțiune, indiferent dacă acesta și-a dat sau nu acordul pentru activitatea respectivă.

29. **Neglijare:** neîndeplinirea persistentă a nevoilor fizice și/sau psihologice de bază ale unui copil, care poate conduce la un impact negativ grav asupra sănătății sau dezvoltării copilului. Neglijarea poate avea loc în timpul sarcinii, de exemplu, ca urmare a consumului de substanțe interzise de către mamă. După nașterea copilului, neglijarea poate presupune un părinte sau îngrijitor care: nu oferă o alimentație, îmbrăcăminte și adăpost corespunzătoare (inclusiv alungarea de acasă sau abandonul); nu protejează un copil de prejudicii sau pericole fizice și emoționale; nu asigură supraveghere adecvată (inclusiv utilizarea serviciilor unor îngrijitori nepotriviti); sau nu asigură acces la servicii de îngrijire medicală sau tratament adecvate. De asemenea, poate include neglijarea sau lipsa de reacție la nevoile emoționale de bază ale unui copil.

Probleme legate de protecția copiilor

30. **Toți** membrii personalului ar trebui să cunoască problemele legate de protecția copiilor care adesea se suprapun și care îi pot supune pe copii unui risc de prejudiciu (inclusiv, dar fără a se limita la cele enumerate mai jos). Următoarele comportamente și indicii pot constitui semne că acei copii sunt expuși riscului:

- probleme precum consumul de droguri sau abuzul de alcool,
- absențele inexplicabile și/sau persistente de la școală,
- violența gravă, exploatarea criminală (inclusiv cea asociată activităților de tip „county lines”), radicalizarea și

- crearea și partajarea consensuală și neconsensuală de imagini nud sau semi-nud.

Informații suplimentare cu privire la aceste probleme legate de protecția copiilor și la alte probleme legate de protecția copiilor sunt incluse în Anexa A.

Abuzul între copii (inclusiv hărțuirea și violența)

31. **Toți** membrii personalului ar trebui să știe că și copiii se pot abuza unul pe altul (situație cunoscută adesea ca abuz între colegi). De asemenea, ar trebui să știe că acesta poate avea loc atât în interiorul școlii sau liceului, cât și în afara acestora și online.

Toți membrii personalului ar trebui să cunoască politica și procedurile școlii sau ale liceului cu privire la abuzul între copii și rolul important pe care îl au de jucat în prevenirea și asigurarea unei reacții în cazurile în care consideră că un copil ar putea fi expus riscului de a se confrunta cu un astfel de abuz.

32. **Toți** membrii personalului ar trebui să recunoască faptul că rasismul, abuzul vizând credința religioasă și alte forme de comportament discriminatoriu pot avea un impact semnificativ asupra bunăstării, stării de bine și sentimentului de siguranță al unui copil și ar trebui luate în considerare în cadrul practicilor de protecție a copiilor, după caz.

33. **Toți** membrii personalului ar trebui să înțeleagă că, deși nu există raportări efectuate în școlile sau liceele lor, aceasta nu înseamnă că abuzul nu are loc. Abuzul poate să aibă loc fără să fie raportat. Prin urmare, este important ca, atunci când membrii personalului au **orice** îngrijorare cu privire la abuzul între copii (indiferent dacă se consideră că aceste fapte au avut loc în incinta unității sau în afara acesteia), să ia legătura cu responsabilul cu protecția copiilor (sau cu un adjunct al său). În acest context, școlile ar trebui, de asemenea, să încerce să fie atente la momentele în care copiii ar putea fi expuși celui mai mare risc în perioada din jurul zilei de școală, de exemplu imediat după terminarea cursurilor.

34. Este esențial ca **toți** membrii personalului să înțeleagă importanța abordării comportamentelor inadecvate între copii, care au un caracter abuziv. Exemplele sunt enumerate mai jos. Neluarea în considerare în mod corespunzător a anumitor comportamente, de exemplu, considerând că hărțuirea sexuală este „doar tachinare”, „doar amuzament”, „o parte a procesului de creștere” sau că „băieții se poartă ca băieții” poate conduce la o cultură de comportamente inacceptabile, misoginie, la un mediu nesigur pentru copii și, în cele mai rele scenarii, la o cultură care face ca abuzul să pară normal, ceea ce îi face pe copii să îl accepte ca fiind normal și să nu îl mai raporteze.

35. **Toți** membrii personalului ar trebui să fie conștienți de faptul că abuzul exercitat de copii asupra altor copii reprezintă o problemă privind protecția atât a victimei, cât și a presupusului autor.

36. Pe lângă faptul că trebuie să știe cum să răspundă îngrijorărilor, **toți** membrii personalului ar trebui să știe că abuzul exercitat de copii asupra altor copii poate fi prevenit. Pe lângă faptul că trebuie să știe cum să recunoască din timp comportamentele și indicatorii de risc, membrii personalului ar trebui să știe că sprijinul oferit la timp și bazat pe dovezi poate fi esențial pentru a preveni situațiile în care copiii ajung să comită abuzuri sau acte de violență.

37. Abuzul între copii poate include, cel mai probabil, dar fără a se limita la:

- comportament agresiv (inclusiv comportament agresiv pe internet, comportament agresiv bazat pe prejudecăți și discriminatoriu),
- comportament discriminatoriu, inclusiv rasism, abuz vizând credința religioasă și alte incidente bazate pe prejudecăți,
- abuz în relații personale intime între copii (situație cunoscută uneori ca „abuz în relațiile adolescenților”),
- abuz fizic precum lovire, împingere, zgâlțâire, mușcare, tragere de păr sau provocarea, în alt fel, a unui prejudiciu fizic (aceasta poate include un element online care facilitează, amenință cu abuzul fizic și/sau îl încurajează),
- agresiune fizică gravă și vătămări grave sau amenințarea cu vătămarea prin folosirea unei arme,
- violență sexuală⁷ precum viol, agresiune prin penetrare și abuz sexual (aceasta poate include un element online care facilitează, amenință cu violența sexuală și/sau o încurajează),
- hărțuirea sexuală⁸, precum comentarii, remarci și glume cu caracter sexual și hărțuire sexuală online, care poate fi izolată sau parte a unui model mai extins de abuz,
- determinarea unei persoane să participe la activități sexuale fără consimțământul acesteia, precum forțarea unei persoane să se dezbrace, să se atingă într-un mod sexual sau să participe la o activitate sexuală cu o parte terță
- crearea sau partajarea consensuală și neconsensuală de imagini nud și semi-nud⁹
- upskirting¹⁰, care presupune, de obicei, fotografierea pe sub hainele unei persoane fără permisiunea acesteia, cu intenția de a îi vedea organele genitale sau fesele în vederea obținerii satisfacției sexuale sau pentru a umili victima, a o necăji sau a o alarma și
- violență și ritualuri de inițiere/care pot umili (aceasta ar putea include activități care implică hărțuire, abuz sau umilire utilizate ca un mod de inițiere a unei persoane în vederea integrării acesteia într-un grup și poate include și un element online).

Exploatarea copiilor în scopuri infracționale (CCE) și exploatarea sexuală a copiilor (CSE)

38. Atât CCE, cât și CSE reprezintă forme de abuz care apar în cazul în care o persoană sau un grup profită de un dezechilibru de putere pentru a constrânge, manipula sau înșela un copil să participe la activități infracționale sau sexuale. Poate implica un

⁷ Pentru mai multe informații cu privire la violența sexuală, consultați Partea 5.

⁸ Pentru mai multe informații cu privire la hărțuirea sexuală, consultați Partea 5.

⁹ Îndrumarea UKCIS: [Sharing nudes and semi-nudes advice for education settings](#) (Recomandări pentru instituțiile de învățământ cu privire la partajarea de conținut nud și semi-nud)

¹⁰ Pentru mai multe informații cu privire la „upskirting”, consultați anexa A.

schimb pentru un lucru de care victima are nevoie sau dorește și/sau pentru avantajul financiar sau statutul sporit al făptașului sau al facilitatorului și/sau prin violență sau amenințarea cu violența. Fapta poate fi comisă sau facilitată de o rețea ori de o bandă organizată, iar victima se poate identifica drept membră a acestui grup. CCE și CSE pot afecta copiii, atât de sex masculin, cât și de sex feminin, și pot include copiii care au fost mutați (situație cunoscută sub denumirea de trafic de ființe vii) în scopul exploatării. Aceasta poate constitui sclavie modernă, iar informații suplimentare sunt disponibile în îndrumările [legale privind sclavia modernă](#). În conformitate cu aceste îndrumări, atunci când este identificată o potențială victimă a CCE sau CSE, trebuie completată o sesizare relevantă privind protecția copilului și sclavia modernă.

Exploatarea copiilor în scopuri infracționale¹¹

39. Unele forme specifice de exploatare în scopuri infracționale pot include obligarea sau manipularea copiilor să transporte droguri sau bani în rețelele de tip „country lines”¹², să lucreze în fabrici de cannabis, să fure din magazine sau din buzunare. De asemenea, pot fi obligați sau manipulați să fure din vehicule sau să comită acte de violență grave față de ceilalți, precum și să amenințe cu comiterea unor acte de violență gravă față de ceilalți.

40. Copiii pot fi prinși în capcana unei astfel de exploatare deoarece autorii infracțiunilor pot amenința victimele (și pe familiile acestora) cu violența sau îi pot prinde în capcana datoriilor, șantajându-i din cauza datoriilor. Ei pot fi obligați să transporte arme precum cuțite sau să înceapă să poarte cu ei un cuțit pentru a se proteja de alții. Vulnerabilitățile copiilor exploatați în scopuri infracționale ar trebui recunoscute de adulți și de profesioniști (în special în cazul copiilor mai mari), iar aceștia ar trebui tratați ca victime. Un copil nu poate consimți să fie exploatat, abuzat sau supus traficului de persoane și este posibil să nu recunoască faptul că acest lucru i se întâmplă.

41. Este important să se menționeze că experiența fetelor care sunt exploatate în scopuri infracționale poate fi foarte diferită de cea a băieților. Este posibil ca indicatorii să nu fie aceiași, dar profesioniștii ar trebui să știe că și fetele sunt supuse riscului de exploatare în scopuri infracționale. De asemenea, este important să se menționeze că băieții și fetele care fac obiectul exploatării în scopuri infracționale pot fi supuși unui risc mai ridicat de exploatare sexuală.

Exploatarea sexuală a copiilor (ESC)

42. ESC este o formă de abuz sexual al copiilor. Abuzul sexual poate presupune contact fizic, inclusiv agresiune prin penetrare (de exemplu, viol sau penetrarea cu un obiect) sau acte fără penetrare, precum masturbarea, sărutul, frecarea și atingerile deasupra hainelor. De asemenea, poate include activități fără contact, precum implicarea copiilor în producția de imagini cu caracter sexual, forțarea copiilor să vizioneze imagini sexuale sau activități sexuale, încurajarea copiilor să se comporte în moduri neadecvate

¹¹ A se vedea informațiile privind definiția CCE la pagina 48 din [Strategia privind violența gravă a Ministerului de Interne](#).

¹² „County lines” este un termen utilizat pentru a descrie bandele și rețelele de criminalitate organizată implicate în distribuirea drogurilor ilegale în alte zone, utilizând linii dedicate de telefonie mobilă sau alte forme de „linii pentru tranzacții” („deal lines”). Linkurile către îndrumările Ministerului de Interne privind „county lines” sunt incluse în informațiile referitoare la violența gravă de la pagina 171.

din punct de vedere sexual sau pregătirea unui copil în vederea abuzului, inclusiv pe internet.

43. ESC poate avea loc în timp sau poate fi un act izolat și se poate petrece fără știința imediată a copilului, de exemplu, prin partajarea de către alte persoane a unor videoclipuri sau imagini cu ei pe platformele de comunicare socială.

ESC poate afecta orice copil care a fost obligat să participe la activități sexuale. Aceasta include și copiii de 16 și 17 ani care își pot da consimțământul legal de a face sex.

44. Aceasta poate fi comisă de o persoană sau de o rețea organizată¹³, iar majoritatea abuzurilor sexuale sunt comise de persoane cunoscute anterior de victimă. Anumiți copii nu își dau seama că sunt exploatați și pot crede că se află într-o relație amoroasă adevărată. La fel ca în cazul CCE, victimele nu sunt întotdeauna recunoscute ca atare și pot fi tratate ca infractori pentru acțiunile pe care le întreprind în timp ce sunt supuse constrângerii. Aceasta rămâne o problemă semnificativă, deoarece profesioniștii întâlnesc în continuare situații în care copiii sunt manipulați, supuși procesului de „grooming” și exploatați fără să înțeleagă pe deplin abuzul la care sunt supuși.

Abuz domestic

45. Abuzul domestic poate include o gamă largă de comportamente și poate consta într-un incident izolat sau într-un tipar de incidente. Acest abuz poate fi psihologic, psihic, sexual, financiar sau emoțional, fără a se limita la aceste tipuri. Copiii pot fi victime ale abuzului domestic. Ei ar putea să vadă, să audă sau să experimenteze efectele abuzului de acasă și/sau să fie supuși abuzului domestic în propriile relații intime (abuzul în relațiile adolescenților). Toate acestea pot avea un impact negativ și pe termen lung asupra sănătății, bunăstării lor și asupra capacității lor de a învăța.

Mutilarea genitală feminină (MGF)

46. Deși **întregul** personal ar trebui să vorbească cu responsabilul cu protecția copiilor (sau cu un adjunct al acestuia) despre orice probleme legate de mutilarea genitală feminină (MGF), aceasta este o **obligație legală a profesorilor**.¹⁴ Dacă un profesor, în cursul activității sale profesionale, află că o fată sub vârsta de 18 ani a fost supusă unei MGF, respectivul profesor **trebuie** să raporteze acest lucru poliției. Consultați pagina 176 pentru informații suplimentare.

¹³ Ancheta independentă privind abuzul sexual asupra copiilor: O rețea organizată se caracterizează prin existența a două sau mai multe persoane, identificate sau nu, care se cunosc între ele sau sunt asociate și despre care se știe că sunt implicate în exploatarea sexuală a copiilor ori că facilitează această exploatare. Implicarea în exploatarea sexuală a copiilor include prezentarea acestora altor persoane în scopul exploatării, supunerea unui copil traficului de persoane în scopul exploatării sexuale, primirea unei plăți pentru activități sexuale cu un copil sau permiterea folosirii proprietății unei persoane pentru activități sexuale cu un copil.

¹⁴ În temeiul articolului 5B alineatul (11) litera (a) din „Legea din 2003 privind mutilarea genitală a femeilor”, prin „profesor” se înțelege, în ceea ce privește Anglia, o persoană care intră sub incidența articolului 141A alineatul (1) din „Legea educației” din 2002, și anume o persoană angajată sau contractată pentru a desfășura activități didactice în școli și în alte instituții din Anglia.

Sănătate mintală

47. **Toți** membrii personalului ar trebui să știe că, în unele cazuri, problemele de sănătate mintală se pot transforma în probleme privind protecția copilului. Acestea pot include autovătămarea, ideea suicidară sau riscul de sinucidere. De asemenea, ele pot fi un indicator al faptului că un copil a suferit sau este expus riscului de a suferi acte de abuz, neglijare sau exploatare.

48. **Doar** profesioniștii formați în mod corespunzător ar trebui să încerce să diagnosticheze o problemă de sănătate mintală. În schimb, personalul din sistemul educațional se află într-o poziție bună pentru a observa activitatea de zi cu zi a copiilor și pentru a-i identifica pe acei copii al căror comportament sugerează că ar putea să se confrunte cu probleme de sănătate mintală sau că ar putea fi supuși riscului de a dezvolta o astfel de afecțiune. Dacă un copil întâmpină dificultăți legate de sănătatea sa mintală, se autovătămază, are o tulburare de alimentație sau se confruntă cu ideea suicidară și își face planuri pentru a-și lua viața, este posibil să existe semne de avertizare pe care personalul din domeniul educației se află într-o poziție potrivită pentru a le recunoaște.

Acestea pot include:

- modificări semnificative ale comportamentului,
- dificultăți persistente de somn,
- retragerea din situații sociale,
- lipsa dorinței de a face lucruri care de obicei îi plac, și
- semne fizice de autovătămarea sau de neglijare a propriei persoane.

49. Nu orice copil care manifestă aceste comportamente are intenții suicidare sau o problemă de sănătate mintală. Cu toate acestea, prin identificarea acestor semne de avertizare potențiale și a altora, personalul din domeniul educației poate identifica acei copii care s-ar putea confrunta cu probleme de sănătate mintală și s-ar putea gândi la sinucidere și le poate oferi sprijin și intervenție timpurie esențială. Școlile și liceele ar trebui să se asigure că orice intervenții oferite sunt susținute de dovezi privind caracterul lor sigur și eficient și că sunt adecvate nevoilor copilului și etapei de educație.

50. Dacă membrii personalului au o îngrijorare cu privire la sănătatea mintală a unui copil care reprezintă, de asemenea, o problemă privind protecția copilului, aceștia ar trebui să urmeze politica privind protecția copiilor și să discute cu responsabilul desemnat pentru protecția copiilor sau cu adjunctul acestuia. Dacă personalul consideră că un copil se află în pericol, trebuie să apeleze numărul 999 sau să ia măsuri pentru ca acesta să fie dus imediat la departamentul de urgențe și accidente (A&E) de către un părinte/îngrijitor sau de către o altă persoană potrivită. Dacă un copil are nevoie urgentă de ajutor pentru sănătatea sa mintală, dar situația nu reprezintă o urgență, personalul poate solicita ajutor online prin serviciul NHS 111 sau poate apela numărul 111 și selecta opțiunea pentru sănătate mintală.

Violență gravă

51. Violența gravă reprezintă o problemă continuă privind protecția copiilor. Aceasta poate implica agresiuni fizice, deținerea, amenințarea cu sau folosirea armelor, adesea în contextul conflictelor dintre colegi sau al hărțuirii, și poate fi asociată, de asemenea, cu exploatarea în scopuri infracționale. Personalul ar trebui să raporteze responsabilului cu protecția copiilor sau unui adjunct al acestuia orice îngrijorare referitoare la un copil care deține sau folosește o armă (sau care își exprimă intenția de a face acest lucru). Responsabilul cu protecția copiilor ar trebui să evalueze riscul atât pentru elevul respectiv, cât și pentru celelalte persoane din școală, ținând seama de informațiile sau îngrijorările relevante suplimentare, și să ia măsurile corespunzătoare. În funcție de risc, acesta ar trebui să instituie un plan de siguranță și sprijin și, după caz, să ia în considerare măsuri pentru reducerea conflictului dintre colegi.

52. Școlile au un rol esențial în protejarea copiilor împotriva violenței și în protejarea victimelor, precum și a copiilor care ar putea fi expuși riscului de a comite acte de violență sau care sunt implicați în comiterea acestora și care, la rândul lor, pot fi victime. Personalul ar trebui să fie atent la semnele care indică faptul că un copil ar putea fi expus riscului de violență gravă sau ar putea fi implicat în astfel de acte. Aceste riscuri sunt mai ridicate în cazul copiilor a căror educație a fost perturbată (de exemplu, prin suspendări, excluderi definitive sau perioade petrecute într-o formă alternativă de educație) ori al copiilor cu antecedente de comitere a unor infracțiuni. Școlile ar trebui, de asemenea, să încerce să identifice momentele din jurul programului școlar în care copiii ar putea fi expuși celui mai mare risc, de exemplu imediat după terminarea cursurilor. Informații suplimentare privind indicatorii, factorii de risc și măsurile de protecție referitoare la violența gravă sunt furnizate în Anexa A.

53. Sprijinul timpuriu, bazat pe dovezi, pentru persoanele considerate expuse riscului, precum și sprijinul oferit în momentele esențiale în care apar îngrijorări, sunt vitale. Acesta include accesul la adulți de încredere, sprijin pentru dezvoltarea competențelor sociale și emoționale și, atunci când sunt disponibile, intervenții direcționate, precum mentoratul sau sprijinul terapeutic. Recomandări practice privind sprijinul bazat pe dovezi sunt disponibile de la [Youth Endowment Fund \(YEF\) \(centrul „ce funcționează” pentru prevenirea violenței\)](#).

54. Responsabilii cu protecția copiilor pot găsi recomandări suplimentare privind sesizările și situațiile în care trebuie contactată poliția în Anexa B (Gestionarea sesizărilor).

Mai multe informații și sprijin suplimentar

55. Recomandările departamentale din documentul [What to do if you're worried a child is being abused: advice for practitioners](#) („Ce să faci dacă ești îngrijorat(ă) că un copil ar putea fi supus abuzului: recomandări pentru profesioniști”) oferă mai multe informații privind înțelegerea și identificarea abuzului și a neglijării. Exemple de indicatori potențiali de abuz și neglijare sunt evidențiate în întregul document și vor fi utile în special pentru personalul școlilor și al liceelor. Site-ul [NSPCC](#) oferă, de asemenea, informații suplimentare utile privind abuzul și neglijarea și indicatorii de urmărit.

56. **Anexa A** conține informații suplimentare importante cu privire la forme specifice de abuz, exploatare și probleme legate de protecția copiilor. Membrii conducerii școlilor și liceelor și personalul care lucrează direct cu copiii ar trebui să citească **Anexa A**.

Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli și din licee dacă au îngrijorări cu privire la un copil

57. Membrii personalului care lucrează cu copiii sunt sfătuiți să păstreze o atitudine de tipul „**ar putea să se întâmple și aici**” în ceea ce privește protecția copilului. Atunci când au îngrijorări cu privire la bunăstarea unui copil, membrii personalului ar trebui să acționeze întotdeauna în interesul **superior** al copilului.

58. Dacă membrii personalului au **orice îngrijorare** cu privire la bunăstarea unui copil, ar trebui să ia măsuri **immediate** cu privire la situație. A se vedea diagrama de la pagina 27, care prezintă procesul pe care îl pot urma profesorii în cazul în care au îngrijorări cu privire la un copil.

59. Dacă un membru al personalului are o îngrijorare, ar trebui să urmeze politica de protecție a copiilor a organizației din care face parte și să se consulte cu responsabilul cu protecția copiilor (sau cu un adjunct al acestuia).

60. Prin urmare, opțiunile ar include:

- gestionarea oricărui sprijin pentru copil la nivel intern, prin intermediul proceselor de sprijin fizic și emoțional și consiliere proprii școlii sau liceului, inclusiv analizarea situației pentru a se asigura că această măsură nu expune copilul unui risc suplimentar și stabilirea necesității ca responsabilul desemnat pentru protecția copiilor sau un adjunct al acestuia să informeze părinții ori îngrijitorii, pentru a sprijini în continuare bunăstarea copilului;
- realizarea unei evaluări pentru „Family Help” (sprijin pentru familii),¹⁵ sau
- efectuarea unei sesizări la serviciile legale.¹⁶ de exemplu deoarece copilul s-ar putea afla în dificultate în dificultate sau suferă sau este posibil să¹⁶ să sufere un prejudiciu.

61. Responsabilul cu protecția copiilor (sau un adjunct al acestuia) ar trebui să fie întotdeauna disponibil pentru a discuta cu privire la îngrijorările legate de protecția copiilor. Dacă, în circumstanțe excepționale, responsabilul cu protecția copiilor (sau un adjunct al acestuia) nu este disponibil, aceasta nu ar trebui să întârzie luarea unor măsuri adecvate. Membrii personalului ar trebui să ia în considerare opțiunea de a discuta cu un membru din echipa de conducere de nivel superior și/sau să obțină sfaturi din partea serviciilor de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale. În

¹⁵ Mai multe informații cu privire la evaluările pentru „Family Help” (sprijin pentru familii), furnizarea de servicii „Family Help” și accesarea serviciilor pot fi găsite în [Working Together to Safeguard Children](#). ([Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor](#).)

¹⁶ [Working Together to Safeguard Children](#) ([Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor](#)) precizează că partenerii responsabili de protecția copiilor ar trebui să publice un document cu praguri care ar trebui să includă criteriile, inclusiv nivelul de necesitate, pentru cazurile în care o situație ar trebui sesizată serviciilor de asistență socială a copiilor care aparțin de autoritatea locală pentru evaluare și pentru servicii legale în temeiul secțiunilor 17 și 47. Autoritățile locale, împreună cu partenerii lor, ar trebui să elaboreze și să publice protocoale locale pentru evaluare. Un protocol local ar trebui să stabilească metode clare pentru felul în care vor fi gestionate cazurile după ce un copil este raportat

aceste circumstanțe, orice acțiune luată ar trebui să fie partajată cu responsabilul cu protecția copiilor (sau cu un adjunct al acestuia) imediat ce acest lucru va fi posibil.

62. Membrii personalului nu ar trebui să presupună că un coleg sau un alt profesionist va lua măsuri și va partaja informațiile care ar putea fi critice pentru menținerea siguranței copiilor. Ar trebui să aibă în vedere faptul că partajarea de informații într-un stadiu timpuriu este esențială pentru identificarea, evaluarea și alocarea furnizării de servicii corespunzătoare într-un mod eficient, indiferent dacă aceasta are loc la apariția problemelor sau dacă serviciile de asistență socială pentru copii care aparțin de autoritatea locală cunosc deja situația copilului (cum este cazul unui copil aflat în dificultate sau al unui copil care este subiectul unui plan de protecție). [Information sharing: advice for practitioners providing safeguarding services to children, young people, parents and carers](#) (Partajarea de informații: sfaturi pentru profesioniștii care furnizează servicii copiilor, tinerilor, părinților și îngrijitorilor) sprijină membrii personalului care trebuie să ia decizii cu privire la partajarea informațiilor.

63. **Legislația privind protecția datelor nu împiedică partajarea informațiilor în scopul protejării copiilor și al promovării bunăstării acestora.** Dacă au îndoieli cu privire la partajarea informațiilor, membrii personalului ar trebui să discute cu responsabilul cu protecția copiilor (sau cu un adjunct al acestuia). Temerile legate de partajarea informațiilor **nu trebuie** să împiedice îndeplinirea obligației de a proteja copiii și de a promova bunăstarea acestora.

Evaluarea sprijinului timpuriu oferit la nivelul comunității

64. În cazul în care copiii nu au nevoie de sprijinul serviciilor legale pentru copii, responsabilul cu protecția copiilor sau un adjunct al acestuia va coordona, în general, colaborarea cu celelalte agenții și instituirea, după caz, a unei evaluări interinstituționale. Membrii personalului ar putea să li se solicite să sprijine alte agenții sau alți profesioniști în efectuarea acestei evaluări și, în unele cazuri, să acționeze în calitate de profesioniști principali. Recomandări suplimentare privind evaluarea eficientă a nevoii de „Family Help” (sprijin pentru familii) se pot regăsi în Working Together to Safeguard Children (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor). Toate aceste cazuri ar trebui revizuite constant și ar trebui luată în considerare transmiterea unei sesizări către serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale în vederea evaluării serviciilor legale în cazul în care situația copilului nu pare să se îmbunătățească sau se înrăutățește. Alternativ, profesioniștii calificați (adică persoane care nu sunt asistenți sociali), care pot conduce evaluări înainte de intervenția legală, pot continua să coordoneze activitatea cu familiile până la articolul 17 inclusiv.

Evaluări și servicii legale de asistență socială pentru copii

65. **Dacă un copil suferă sau este probabil să sufere vătămări, este important să se facă imediat o sesizare către serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale și, dacă este cazul, către poliție,** (a se vedea [when to call the police: guidance for schools and – „când să sunați la poliție: îndrumări pentru școli și licee”](#)). Sesizările ar trebui să respecte procesul pentru sesizări de la nivel local.

66. Evaluările serviciilor de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale ar trebui să țină seama de locurile în care li se aduc prejudicii copiilor în contexte din afara domiciliului¹⁷, deci este important ca școlile și liceele să ofere cât mai multe informații

¹⁷ A se vedea „Working together to safeguard children” (Să lucrăm împreună pentru a proteja copiii) pentru mai multe informații cu privire la vătămările extra-familiale și mediile din afara locuinței familiale.

posibil ca parte a procesului de sesizare. Aceasta va permite să se țină seama în orice evaluare de toate dovezile disponibile și va permite o abordare contextuală pentru a soluționa un astfel de prejudiciu. Informații suplimentare sunt disponibile aici: [Contextual Safeguarding](#). ([Protecția copiilor contextuală](#).)

67. Instrumentul online [Report child abuse to your local council](#) ([Raportați abuzul asupra copiilor consiliului dumneavoastră local](#)) direcționează utilizatorii către numărul de telefon de contact al serviciilor de asistență socială pentru copii competente la nivel local.

Copii aflați în dificultate

68. Un copil aflat în dificultate este definit în temeiul [„Legii privind copiii” din 1989](#) ca fiind un copil care nu poate să obțină sau să mențină un nivel rezonabil de sănătate sau dezvoltare sau a cărui stare de sănătate și dezvoltare poate fi afectată în mod semnificativ sau suplimentar fără furnizarea serviciilor; sau un copil cu dizabilități. Autoritățile locale au obligația de a furniza servicii pentru copiii aflați în dificultate în scopurile protejării copiilor și promovării bunăstării acestora. Copiii aflați în dificultate pot fi evaluați în temeiul [articolului 17 din „Legea privind copiii” din 1989](#). După cum se prevede în documentul [„Working Together to Safeguard Children” \(Să lucrăm împreună pentru a proteja copiii\)](#) autoritățile locale ar trebui să elaboreze, să aprobe și să publice, împreună cu partenerii lor responsabili de protecția copiilor și cu agențiile relevante, protocoale locale pentru evaluare și sprijin. Acestea ar trebui să stabilească cine poate acționa în calitate de practician principal pentru sprijinirea copiilor și a familiilor acestora în temeiul articolului 17 (rolul nefiind limitat la asistenței sociale).

Copii care se confruntă sau se pot confrunta cu un prejudiciu semnificativ:

69. Autoritățile locale, cu ajutorul altor organizații, după caz, au o datorie de a realiza anchete în temeiul [articolului 47 din „Legea privind copiii” din 1989](#) dacă au motive rezonabile să suspecteze că un copil se confruntă sau se poate confrunta cu un prejudiciu semnificativ. Astfel de anchete le permit să decidă dacă ar trebui să ia măsuri pentru protejarea copilului și promovarea bunăstării acestuia și trebuie inițiate în cazurile în care există îngrijorări cu privire la maltratare. Aceasta include toate formele de abuz, neglijare și exploatare.

Ce vor face autoritățile locale?

70. În termen de o zi lucrătoare de la efectuarea sesizării, un asistent social din cadrul autorității locale ar trebui să confirme primirea acesteia persoanei care a făcut sesizarea și să ia o decizie cu privire la etapele următoare și tipul de răspuns necesar. Aceasta va include să se stabilească dacă:

- sunt necesare măsuri urgente și protecție imediată pentru copil,
- familia și copilul au nevoie de anumite servicii și tipul acestor,
- respectivul copil se află în dificultate și ar trebui evaluat în temeiul articolului 17 din Legea din 1989 privind copiii. [Working Together to Safeguard Children](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor) oferă detalii cu privire la procesul de evaluare,

- există motive rezonabile să se suspecteze că respectivul copil se confruntă cu un prejudiciu semnificativ și dacă este necesar să se realizeze anchete și să se evalueze copilul în temeiul articolului 47 din Legea din 1989 privind copiii. [Working Together to Safeguard Children](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor) oferă detalii cu privire la procesul de evaluare, și
- sunt necesare evaluări specializate suplimentare pentru a le ajuta pe autoritățile locale să decidă asupra acțiunilor ulterioare de întreprins.

71. Persoana care face sesizarea trebuie să monitorizeze situația în cazul în care nu primește aceste informații.

72. În cazul în care un asistent social decide să efectueze o evaluare legală, membrii personalului ar trebui să facă tot ce le stă în putință pentru a sprijini evaluarea, cu sprijinul responsabilului cu protecția copiilor (sau al unui adjunct al acestuia), după caz.

73. Dacă după sesizare situația copilului nu pare să se îmbunătățească, persoana care a făcut sesizarea ar trebui să ia în considerare utilizarea unor proceduri locale de escaladare pentru a se asigura că îngrijorările sale au fost abordate și, cel mai important, că situația copilului se îmbunătățește.

Păstrarea evidențelor

74. Toate îngrijorările, discuțiile și deciziile luate, precum și motivele care au stat la baza deciziilor respective, ar trebui înregistrate în scris. Acest lucru va fi de ajutor dacă/atunci când se oferă o reacție la plângeri legate de modul în care a fost gestionat un caz de către școală sau liceu. Confidențialitatea informațiilor ar trebui păstrată, iar informațiile stocate în siguranță. O bună practică este aceea de a păstra îngrijorările și sesizările într-un dosar separat privind protecția copiilor pentru fiecare copil.

Evidențele **ar trebui** să includă:

- o sinteză clară și cuprinzătoare a îngrijorării,
- detalii cu privire la modul în care a fost monitorizată și soluționată îngrijorarea, și
- o notă referitoare la măsurile întreprinse, deciziile luate și rezultatul obținut.

75. Dacă au îndoieli legate de cerințele de înregistrare, membrii personalului ar trebui să se consulte cu responsabilul cu protecția copiilor (sau cu un adjunct al acestuia).

De ce sunt importante toate aceste aspecte?

76. Este important ca toți copiii să primească ajutorul potrivit la momentul potrivit pentru a aborda riscurile legate de protecția copiilor, pentru a împiedica escaladarea problemelor și pentru a promova bunăstarea copiilor. Cercetarea și revizuirile practicii locale pentru protejarea copiilor au arătat în mod repetat pericolele lipsei de acțiune într-un timp util.¹⁸ Mai multe informații privind practica locală pentru protejarea copiilor pot fi consultate în secțiunea [Working Together to Safeguard Children](#).) [Să lucrăm împreună pentru protejarea](#)

¹⁸ Un raport al analizelor cazurilor grave poate fi găsit la adresa gov.uk/government/publications/serious-case-reviews-analysis-lessons-and-challenges

[copiilor.\)](#)

Printre exemple de practici deficiente se numără:

- lipsa de acțiune și nesesizarea semnelor timpurii de abuz,
- păstrarea deficitară a evidențelor,
- neluarea în calcul a punctelor de vedere ale copilului,
- lipsa reevaluării îngrijorărilor în cazurile în care situațiile nu se îmbunătățesc,
- nepartajarea informațiilor cu persoanele potrivite în cadrul agențiilor și între agenții,
- partajarea informațiilor insuficient de rapid, și
- lipsa tragerii la răspundere a persoanelor care par să nu ia măsuri.

Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli și licee dacă au o îngrijorare sau o presupunere legată de protecția copiilor în privința unui alt membru al personalului

77. Școlile și liceele ar trebui să aibă procese și proceduri pentru gestionarea oricăror îngrijorări sau presupuneri (indiferent de cât de ne semnificative ar fi) legate de protecția copiilor în privința membrilor personalului (inclusiv personalul suplinitor, profesorii în curs de formare, voluntarii și contractanții).

78. Dacă personalul este îngrijorat cu privire la protecția unui copil sau o acuzație de vătămare sau risc de vătămare a unui copil este formulată în legătură cu un alt membru al personalului (inclusiv personalul pentru aprovizionare, profesorii în curs de formare, voluntarii, și contractanții), atunci:

- această situație ar trebui sesizată directorului, care va analiza dacă este necesară o redirectionare a trimerii către LADO
- în cazul în care există o îngrijorare/acuzație în privința directorului, aceasta ar trebui sesizată consiliului de administrație, președintelui comitetului de conducere sau proprietarului unei școli private, și
- în cazul îngrijorărilor/acuzațiilor în privința directorului, în cazul în care directorul este și singurul proprietar al unei școli private, sau în cazul în care există un conflict de interese cu privire la raportarea problemei directorului, situația ar trebui raportată direct către LADOs. Detaliile responsabilului LADO local ar trebui să fie ușor accesibile pe site-ul web al autorității dumneavoastră locale.

79. Dacă membrii personalului au o îngrijorare sau o presupunere despre un alt membru al personalului (inclusiv personalul suplinitor, profesori în curs de formare, voluntarii și contractanții) care nu îndeplinește criteriile pentru prejudiciu, această situație ar trebui partajată în conformitate cu politica școlii sau a liceului privind îngrijorările de nivel scăzut. Mai multe informații pot fi găsite în Partea a patra a acestui document de îndrumare.

Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli sau licee dacă au îngrijorări cu privire la practicile de protecție a copiilor din cadrul școlii sau al liceului

80. Toți membrii personalului și voluntarii ar trebui să poată să se simtă capabili să sesizeze îngrijorări cu privire la practicile deficiente sau nesigure și la potențialele deficiențe legate de asigurarea protecției copiilor școlii sau ai liceului, precum și să știe că astfel de îngrijorări vor fi luate în serios de echipa de conducere de nivel superior.

81. Ar trebui să existe proceduri adecvate de avertizare pentru a sesiza astfel de îngrijorări echipei de conducere de nivel superior a școlii sau a liceului.

82. În cazul în care un membru al personalului consideră că nu îi poate sesiza o problemă angajatorului său sau consideră că îngrijorările sale veritabile nu sunt abordate, acesta are la dispoziție alte canale de avertizare:

- sfaturi generale privind avertizarea de integritate pot fi găsite la adresa [whistleblowing for employees](#) ([proceduri de avertizare pentru angajați](#)), și
- [NSPCC Whistleblowing Advice Line](#) ([Linia de asistență telefonică pentru avertizare a NSPCC](#)) este disponibilă ca mijloc alternativ pentru membrii personalului care consideră că nu pot sesiza îngrijorări legate de protecția copiilor în intern sau au îngrijorări cu privire la modul în care este tratată o îngrijorare de către școala sau liceul lor. Membrii personalului pot apela numărul 0800 028 0285, iar linia este disponibilă de luni până vineri, între orele 08:00 și 20:00, și în weekend-uri între 09:00 și 18:00. Adresa de e-mail este help@nspcc.org.uk¹⁹

¹⁹ Alternativ, membrii personalului pot trimite o scrisoare la adresa: National Society for the Prevention of Cruelty to Children (Societatea națională pentru prevenirea cruzimii asupra copiilor) (NSPCC), Weston House, 42 Curtain, Road, Londra EC2A 3NH.

Diagrama 1: acțiuni întreprinse de o școală sau un liceu când există îngrijorări cu privire la un copil

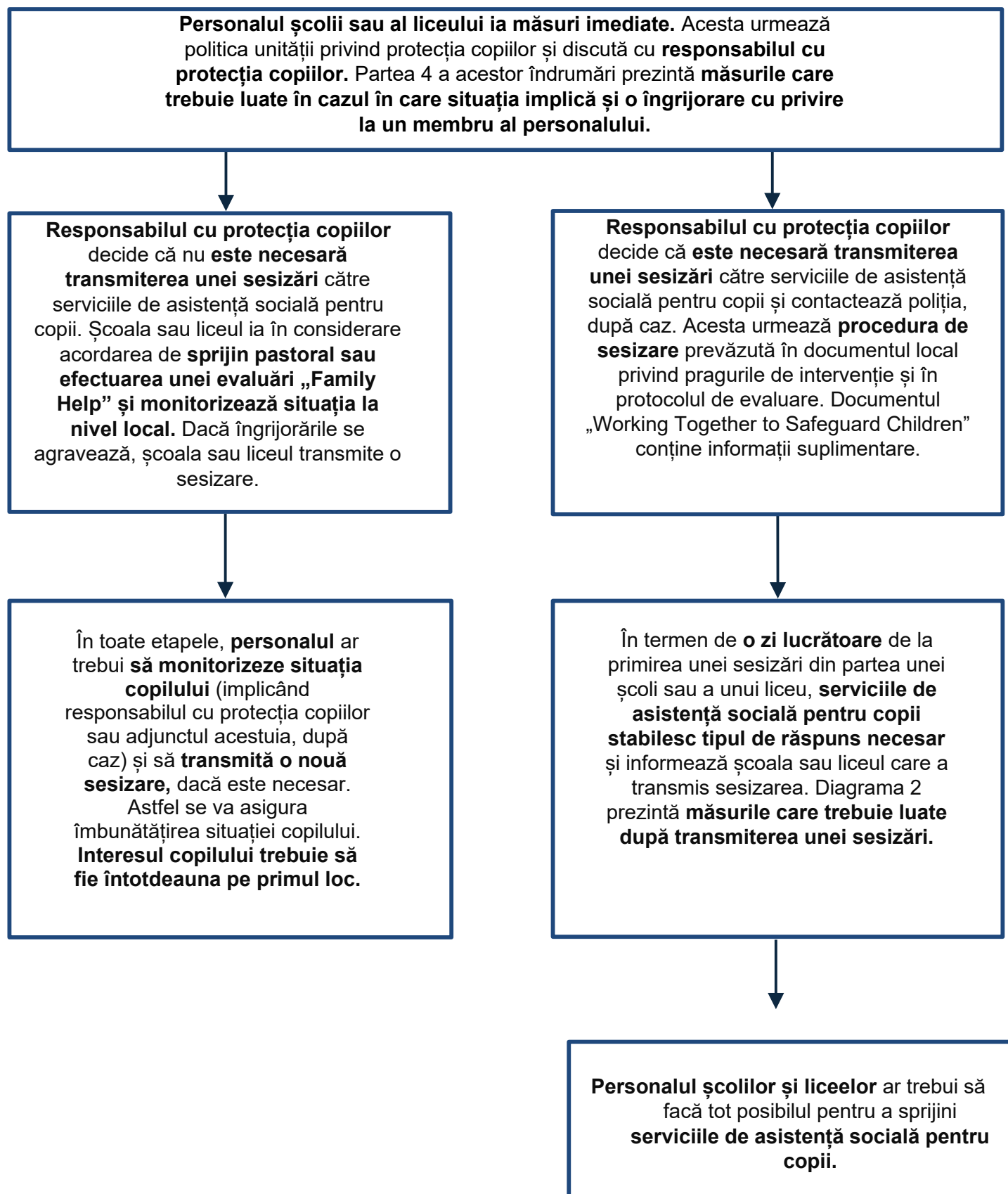

Diagrama 2: măsurile luate după transmiterea unei sesizări către serviciile de asistență socială pentru copii

